

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Arabską Republiką Egiptu w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji,

sporządzona w Kairze dnia 1 lipca 1995 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 lipca 1995 r. została sporządzona w Kairze Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Arabską Republiką Egiptu w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA**między Rzeczpospolitą Polską a Arabską Republiką Egiptu w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji**

Rzeczpospolita Polska i Arabska Republika Egiptu, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

dążąc do rozszerzenia współpracy gospodarczej z wzajemną korzyścią obu Państw,

mając na celu stworzenie i utrzymanie korzystnych warunków do inwestowania przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

uznając potrzebę popierania i ochrony inwestycji zagranicznych w celu przyczyniania się do rozkwitu gospodarczego obydwu Umawiających się Stron,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Definicje**

W rozumieniu niniejszej umowy:

1. Pojęcie „inwestor” oznacza w odniesieniu do każdej z Umawiających się Stron:

- a) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo danej Umawiającej się Strony,
- b) osoby prawne, w tym spółki, korporacje, stowarzyszenia handlowe i inne organizacje utworzone lub zorganizowane należycie w inny sposób zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium mają swoją siedzibę i prowadzą rzeczywistą działalność gospodarczą,
- c) osoby prawne utworzone zgodnie z prawem któregośkolwiek państwa i znajdujące się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą obywateli tej Umawia-

jącej się Strony lub osób prawnych mających swoją siedzibę i prowadzących rzeczywistą działalność gospodarczą na terytorium tej Umawiającej się Strony; rozumie się, iż kontrola wymaga istotnego udziału we własności.

2. Pojęcie „inwestycja” oznacza wszelkie mienie za-inwestowane przez inwestora jednej Umawiającej się Strony zgodnie z ustawodawstwem i przepisami drugiej Umawiającej się Strony i obejmuje w szczególności, lecz nie wyłącznie:

- a) majątek ruchomy i nieruchomy, jak również wszelkie inne prawa rzeczowe, takie jak służebność, hipoteka, kupieckie prawo zatrzymania lub zastaw,
- b) akcje, udziały lub wszelkie inne rodzaje udziałów w spółce,
- c) wierzytelności pieniężne lub prawa do innych świadczeń mających wartość ekonomiczną,
- d) prawa autorskie, prawa własności przemysłowej (takie jak: patenty, wzory użytkowe, projekty i wzory przemysłowe, znaki handlowe lub usługowe, nazwy handlowe, oznaczenia pochodzenia), *know-how* i *goodwill*,
- e) prawa do prowadzenia działalności gospodarczej przyznane zgodnie z prawem przez władze publiczne, w tym koncesje, na przykład na poszukiwanie, wydobywanie lub eksploatację zasobów naturalnych.

3. Zmiana formy inwestycji dopuszczona zgodnie z ustawodawstwem i przepisami Umawiającej się Strony, na której terytorium inwestycja została dokonana, nie zmienia jej charakteru jako inwestycji.

4. Jeżeli inwestycja została dokonana przez inwestora za pośrednictwem podmiotu nie objętego definicją zawartą w ustępie 1 pod literą c) niniejszego artykułu, w którym posiada on udział kapitałowy, to taki inwestor będzie korzystał z dobrodziejstw niniejszej umowy w granicach takiego pośredniego udziału kapitałowego, pod warunkiem jednak, że te korzyści nie będą mu przysługiwały, jeżeli powoła się on na mechanizm regulowania sporów na podstawie innej umowy o ochronie inwestycji zawartej przez Umawiającą się Stronę, na której terytorium została dokonana inwestycja.

5. Określenie „przychody” oznacza kwoty uzyskane z inwestycji, a w szczególności, choć nie wyłącznie, obejmuje zyski, odsetki, zyski kapitałowe, dywidendy, należności licencyjne, honoraria lub inny bieżący dochód.

6. Określenie „terytorium” oznacza odpowiednio terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Arabskiej Republiki Egiptu, jak również te obszary morskie, w tym dno morskie i podglebie przyległe do obszaru poza morzem terytorialnym któregośkolwiek z powyższych terytoriów, nad którymi odnośnie Państwo sprawuje zgodnie z prawem międzynarodowym suwerenne prawa w zakresie badania i wykorzystania zasobów naturalnych takich obszarów.

Artykuł 2

Popieranie i dopuszczanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie popierać na swoim terytorium inwestycje inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i dopuszczać takie inwestycje zgodnie ze swoim ustawodawstwem i innymi przepisami.

2. Jeżeli Umawiająca się Strona dopuściła inwestycje na swoje terytorium, wówczas ta Strona udzieli, zgodnie z jej ustawodawstwem i innymi przepisami, niezbędnych zezwoleń związanych z taką inwestycją oraz z realizacją umów licencyjnych i porozumień o pomocy technicznej, handlowej i administracyjnej. Każda z Umawiających się Stron będzie w razie potrzeby dokładać wszelkich starań w celu wydania niezbędnych zezwoleń związanych z daną inwestycją na działalność doradców i innych wykwalifikowanych osób posiadających obce obywatelstwo.

Artykuł 3

Ochrona i traktowanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie ochraniać na swoim terytorium inwestycje dokonane zgodnie z jej ustawodawstwem i przepisami przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i nie będzie naruszać w sposób nieuzasadniony lub dyskryminacyjny prawa inwestora drugiej Umawiającej się Strony do zarządzania, utrzymywania, użytkowania, osiągania korzyści, rozszerzania działalności, sprzedaży i w razie potrzeby likwidacji takich inwestycji.

2. Każda z Umawiających się Stron zapewni na swoim terytorium sprawiedliwe i równe traktowanie inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony. Traktowanie to będzie nie mniej korzystne niż przyznane przez każdą Umawiającą się Stronę inwestycjom dokonany na jej terytorium przez jej własnych inwestorów lub takie, jakie zostanie przyznane przez każdą z Umawiających się Stron inwestycjom dokonany na jej terytorium przez inwestorów najbardziej uprzywilejowanego państwa, jeśli to drugie traktowanie będzie bardziej korzystne. Traktowanie powyższe będzie przysługiwało wspólnym przedsięwzięciom.

3. Klauzula najwyższego uprzywilejowania nie będzie miała zastosowania do przywilejów, jakie którekolwiek z Umawiających się Stron przyzna inwestorom państwa trzeciego ze względu na jej członkostwo lub przynależność do strefy wolnego handlu, unii celnej, wspólnego rynku lub organizacji wzajemnej pomocy gospodarczej lub jakiegokolwiek istniejącej lub przyszłej konwencji w sprawie podwójnego opodatkowania lub innych spraw podatkowych.

Artykuł 4

Wyłączenie i odszkodowanie

1. Żadna z Umawiających się Stron nie podejmie bezpośrednio lub pośrednio działań wyłączeniowych, nacjonalizacyjnych lub innych działań o takim

samym charakterze lub równoznacznym skutku w stosunku do inwestycji należących do inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, chyba że działania te zostaną podjęte w interesie publicznym i nie będą miały charakteru dyskryminacyjnego i będą podjęte zgodnie z właściwą procedurą prawną i za skutecznym i właściwym odszkodowaniem. Odszkodowanie takie będzie odpowiadać wartości rynkowej wywłaszczonej inwestycji ustalonej według stanu przed wywłaszczeniem lub zanim decyzja o wywłaszczeniu stała się publicznie wiadoma, będzie obejmować odsetki od daty wywłaszczenia i będzie podlegało wolnemu transferowi. Kwota odszkodowania ustalona zostanie w walucie wymiennej i będzie wyptacona bez zbędnej zwłoki osobie uprawnionej bez względu na jej miejsce pobytu czy zamieszkania. Transfer „bez zbędnej zwłoki” oznacza, że będzie dokonany w okresie wymaganym normalnie dla wypełnienia formalności związanych z transferem. Okres ten rozpoczyna się w dniu, w którym został złożony wniosek, i nie może przekroczyć 3 miesięcy.

2. Inwestorzy, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 litera c), nie mogą wysuwać roszczeń na podstawie ustępu 1 tego artykułu i artykułu 5 niniejszej umowy, jeżeli odszkodowanie zostało im wyptacone zgodnie z podobnym postanowieniem innej umowy o ochronie inwestycji, zawartej przez Umawiającą się Stronę, na której terytorium inwestycja została dokonana.

Artykuł 5

Odszkodowanie za straty

Inwestorzy jednej Umawiającej się Strony, których inwestycje poniosą straty na terytorium drugiej Umawiającej się Strony z powodu wojny lub jakiegokolwiek innego konfliktu zbrojnego, stanu wyjątkowego, rewolty, powstania lub zamieszek, będą traktowani przez tę drugą Umawiającą się Stronę w zakresie przywrócenia, odszkodowania, kompensacji lub innego wynagrodzenia nie mniej korzystnie niż własni inwestorzy lub inwestorzy jakiegokolwiek państwa trzeciego. Należne z tego tytułu płatności będą w miarę możliwości podlegały transferowi bez zwłoki.

Artykuł 6

Transfer

1. Każda z Umawiających się Stron, na której terytorium dokonane zostały inwestycje przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, zgodnie z jej ustawodawstwem i przepisami, przyzna tym inwestorom swobodny transfer płatności związanych z tymi inwestycjami, a w szczególności:

- kapitału i dodatkowych kwot niezbędnych do utrzymania i rozszerzenia inwestycji,
- przychodów określonych w artykule 1 ustęp 5 niniejszej umowy,
- kwot na spłatę pożyczek prawidłowo zaciągniętych, udokumentowanych i związanych bezpośrednio z konkretną inwestycją,
- wpływów z całkowitej lub częściowej likwidacji lub sprzedaży inwestycji,

- kwot pochodzących z tytułu odszkodowań przewidzianych w artykułach 4 i 5 niniejszej umowy,
- zarobków obywateli jednej Umawiającej się Strony, którzy uzyskali zezwolenie na pracę w związku z inwestycją dokonaną na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Transfery będą dokonywane bez zbędnej zwłoki w walucie wymiennej według normalnie stosowanego kursu w dniu transferu i zgodnie z procedurą stosowaną w Umawiającej się Stronie, na której terytorium inwestycja została dokonana, a która nie będzie prowadzić do odmowy, zawieszenia lub zmiany istoty takiego transferu.

3. Umawiające się Strony zobowiązują się przyznać transferem, o których mowa w ustępach 1 i 2 tego artykułu, traktowanie nie mniej korzystne niż przyznane transferem pochodzącym z inwestycji dokonanych przez inwestorów któregośkolwiek państwa trzeciego.

Artykuł 7

Subrogacja

1. Jeżeli Umawiająca się Strona lub jakakolwiek jej agencja dokona płatności któremukolwiek z jej inwestorów w ramach gwarancji lub ubezpieczenia przeciwko ryzyku niehandlowemu, zawartego w związku z inwestycją, druga Umawiająca się Strona uzna ważność przejęcia przez pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej agencję wszelkich praw lub roszczeń przysługujących inwestorowi. Umawiająca się Strona lub jakakolwiek jej agencja, która przejęła prawa inwestora, jest uprawniona do takich samych praw, jakie posiada inwestor, i do dochodzenia takich praw w tym samym zakresie, z zastrzeżeniem zobowiązań inwestora związanych z ubezpieczeniem w ten sposób inwestycją.

2. W przypadku subrogacji określonej w ustępie 1 niniejszego artykułu inwestor nie będzie wysuwał roszczeń, jeżeli nie będzie do tego upoważniony przez Umawiającą się Stronę lub jakakolwiek jej agencję.

Artykuł 8

Spory między Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony

1. Spory między jedną z Umawiających się Stron a inwestorem — obywatelem drugiej Umawiającej się Strony będą wnoszone przez inwestora wobec Strony przyjmującej inwestycję w drodze pisemnej, z podaniem szczegółowych informacji. Strony sporów będą w miarę możliwości starały się rozstrzygać takie spory w drodze polubownej.

2. Jeżeli takie spory nie mogą być rozstrzygnięte w ten sposób w ciągu sześciu miesięcy od daty pisemnej notyfikacji, o której mowa w ustępie 1, spór będzie przedłożony, zależnie od wyboru przez strony sporu:

— trybunałowi arbitrażowemu zgodnie z Regulaminem procedury Instytutu Arbitrażowego Izby Handlowej w Sztokholmie;

- trybunałowi arbitrażowemu Międzynarodowej Izby Handlowej w Paryżu;
- trybunałowi arbitrażowemu ad hoc utworzonemu zgodnie z Regulaminem procedury Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego;
- Międzynarodowemu Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID) utworzonemu na mocy Konwencji w sprawie rozstrzygania sporów inwestycyjnych między państwami a obywatelami innych państw, jeżeli obie Umawiające się Strony będą sygnatariuszami tej konwencji.

3. Orzeczenia arbitrażowe będą ostateczne i wiążące dla stron sporu. Każda Umawiająca się Strona zobowiązuje się wykonać orzeczenie zgodnie z jej prawem wewnętrznym.

Artykuł 9

Rozstrzyganie sporów między Umawiającymi się Stronami

1. Każdy spór między Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będzie rozstrzygany w miarę możliwości w drodze dyplomatycznej.

2. Jeżeli spór nie może być rozstrzygnięty w ten sposób w ciągu dwunastu miesięcy od rozpoczęcia negocjacji, spór będzie przedłożony na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony trybunałowi arbitrażowemu złożonemu z trzech arbitrów. Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego arbitra, a ci dwaj arbitrzy wybiorą na przewodniczącego obywatela państwa trzeciego, które utrzymuje stosunki dyplomatyczne z obiema Umawiającymi się Stronami.

3. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie mianuje jej arbitra i nie przystanie na zaproszenie drugiej Umawiającej się Strony do dokonania w oznaczonym terminie takiego wyboru w ciągu trzech miesięcy, to arbiter będzie mianowany na wniosek danej Umawiającej się Strony przez Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

4. Jeżeli obaj arbitrzy nie mogą osiągnąć porozumienia odnośnie do wyboru przewodniczącego w ciągu trzech miesięcy po ich mianowaniu, to przewodniczący będzie mianowany na wniosek jednej z Umawiających się Stron przez Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

5. Jeżeli w przypadkach przewidzianych w ustępach 3 i 4 tego artykułu Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości nie może spełnić wymienionej funkcji lub jeżeli jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, to nominacji dokona Wiceprzewodniczący, a jeżeli Wiceprzewodniczący nie może spełnić tej funkcji lub jeżeli jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, to nominacji dokona naj-

starszy rangą sędzia Trybunału, który nie jest obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

6. Jeżeli Strony nie ustalą inaczej, trybunał ustali tryb własnego postępowania. Trybunał podejmie decyzje większością głosów.

7. Orzeczenia trybunału są ostateczne i wiążące dla każdej Umawiającej się Strony.

8. Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty mianowanego przez nią arbitra oraz koszty swojego udziału w postępowaniu arbitrażowym; koszty przewodniczącego, jak również inne koszty Umawiającej się Strony pokrywają w równych częściach.

Artykuł 10

Stosowanie korzystniejszych norm

Jeżeli prawo wewnętrzne Umawiającej się Strony lub istniejące albo przyszłe zobowiązania powstałe między Umawiającymi się Stronami zgodnie z prawem międzynarodowym zawierają dodatkowe regulacje, które ogólnie lub szczegółowo przewidują w odniesieniu do inwestycji dokonanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony traktowanie bardziej korzystne od przewidzianego w niniejszej umowie, to takie regulacje w zakresie, w jakim są korzystniejsze, będą miały pierwszeństwo przez niniejszą umową.

Artykuł 11

Konsultacje i wymiana informacji

Na wniosek jednej Umawiającej się Strony druga Umawiająca się Strona zgodzi się niezwłocznie na konsultacje w sprawie interpretacji lub stosowania niniejszej umowy. Na wniosek którejkolwiek Umawiającej się Strony dokonywać się będzie wymiany informacji o wpływie, jaki mogą mieć ustawodawstwo, przepisy, decyzje, praktyki i procedura administracyjna lub polityka drugiej Umawiającej się Strony na inwestycje objęte niniejszą umową.

Artykuł 12

Zakres stosowania

Niniejsza umowa ma zastosowanie do inwestycji dokonanych przez inwestorów każdej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po jej wejściu w życie.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza umowa wejdzie w życie w dniu noty późniejszej, którą jedna Umawiająca się Strona poinformuje drugą Umawiającą się Stronę, że jej wewnętrzne wymogi prawne dla wejścia w życie niniejszej umowy zostały spełnione.

Artykuł 14

Czas obowiązywania i wypowiedzenie

1. Niniejsza umowa pozostanie w mocy przez dieścieć (10) lat i będzie pozostawać w mocy przez dalszy taki sam okres lub okresy, chyba że którakolwiek z Umawiających się Stron powiadomi drugą Umawiającą się Stronę na rok przed wygaśnięciem pierwotnego lub każdego następnego okresu o zamiarze wypowiedzenia umowy. Notyfikacja o wypowiedzeniu niniejszej umowy uprawomocnia się po roku od otrzymania jej przez drugą Umawiającą się Stronę.

2. W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wejścia w życie wypowiedzenia niniejszej umowy, postanowienia niniejszej umowy pozostaną w mocy

przez następny okres dieścieciu lat od daty wygaśnięcia niniejszej umowy.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Kairze dnia 1 lipca 1995 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający będzie tekst angielski.

Za
Rzeczpospolitą Polską

Za
Arabską Republikę Egiptu

W. Bartoszewski

Y. Bouttros Ghali

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,

— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 29 stycznia 1996 r.

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*